

mand som Formand for Magistraten, idet han efter selve Forholdets Natur ikke har kunnet have den Myndighed, som en af Borgerrepræsentationen valgt Formand for Magistraten alene i Kraft af sin Valgmaade vilde have haft.

Det er Tanken, at Ledelsen af Kommunens finansielle Anliggender ved Bestemmelse i Stadens Vedtægt skal henlægges under Overborgmesterens Forretningsomraade. Det foreslaas i denne Forbindelse lovfæstet, at ethvert Bevillingsforslag skal have været forelagt Overborgmesteren til Udtalelse, forinden Sagen kommer til Behandling i den samlede Magistrat eller i Borgerrepræsentationen.

Fællesudvalget har ikke taget Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes Statens Tilsyn med Kommunens Forvaltning fremtidig bør udøves, men har fundet det rettest, at dette Forhold helt overlades til Statens Afgørelse.

Til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, der i det væsentlige er i Overensstemmelse med det af Fællesudvalget udarbejdede Udkast, bemærkes følgende:

Til § 1.

I Paragraffen fastsættes de ydre Rammer for Kommunens Forvaltning.

I Stk. 1—3 bestemmes det, at Kommunalbestyrelsen bestaar af Borgerrepræsentation og Magistrat, og at Borgerrepræsentationen har den besluttende Myndighed, Magistraten den udøvende. Magistraten faar ligesom nu Ret til at stille Forslag til Borgerrepræsentationen. Den Borgmester, hvis Afdeling et Forslag vedrører, vil naturligt være den, der mundtlig forelægger det for Borgerrepræsentationen. Det fastsættes endvidere, at ethvert Bevillingsforslag skal være ledsaget af Overborgmesterens Bemærkninger vedrørende Magistratens Beslutning. I mange Tilfælde vil han formentlig her nøjes med at henvise til den Udtalelse, der forelaa fra hans Side, inden Magistraten behandlede Sagen, jfr. herved § 6, Stk. 2, men ved Bestemmelsens Formulering er det tilstræbt at forme Reglen saaledes, at han ikke behøver at gøre dette og ikke er bundet til sin tidligere Udtalelse.

Det bemærkes, at det ikke ved disse Bestemmelser har været Meningen at gøre nogen Forandring i den bestaaende Retstilstand i de Tilfælde, hvor den Kommunalbestyrelsen tillagte Myndighed er overdraget Magistraten eller en af dens Afdelinger, ligesom der heller ikke i øvrigt til-

sigtes nogen Indskrænkning i Magistratens nuværende Beføjelser i Henhold til Lovgivning eller andet Grundlag.

I Stk. 4 fastsættes særlige Regler for det Tilfælde, at Borgerrepræsentationens Behandling af en Sag ikke sker paa Grundlag af et af Magistraten fremsendt Forslag.

Til § 2.

De i Stk. 2 foreslaaede Bestemmelser, der har til Formaal at sikre Borgerrepræsentationens forskellige Grupper en ligelig Repræsentation i de faste Udvalg, svarer ganske til de Regler, der gælder med Hensyn til Fordeling af Pladserne i de staaende Byraadsudvalg i Købstadkommunerne, jfr. Købstadkommunallovens § 10, Stk. 6.

Til § 3.

Af de i Stk. 1 foreslaaede Bestemmelser følger det, at Overpræsidenten udtræder af Magistraten, og at Stillingen som Magistratens Formand fremtidig skal tilkomme en af Borgerrepræsentationen valgt Overborgmester. Bestemmelsen om, at Antallet af Borgmestre og Raadmænd efter Kommunalbestyrelsens Forslag kan ændres ved kgl. Anordning, svarer til Bestemmelsen i § 6, 1. Pkt., i Loven af 1857. Reglerne om, hvilke personlige Betingelser der skal opfyldes for at kunne vælges til Medlem af Magistraten, er nye. Efter de gældende Regler skal Raadmænd for at kunne vælges som saadanne opfylde Betingelserne for at kunne vælges til Borgerrepræsentationen, jfr. Anordn. af 1. Januar 1840, medens der for Borgmestres Vedkommende ikke stilles særlige Betingelser. De øvrige i Paragraffen foreslaaede Bestemmelser svarer til §§ 1—3 i Loven af 8. Maj 1917.

Til § 4.

Bestemmelsen giver Overborgmesteren Beføjelse til, naar Omstændighederne taler derfor, at overdrage den midlertidige Bestridelse af en Borgmesters eller Raadmands Forretninger til et andet af Magistratens Medlemmer, ligesom han i Tilfælde af eget Forfald kan konstituere en Borgmester eller Raadmand til at bestride Overborgmesterembedet. Da Borgerrepræsentationen imidlertid efter Bestemmelsen har Ret til at overdrage Overborgmesterembedets midlertidige Bestridelse til et af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, er Overborgmesterens Ret til at konstituere sin Stedfortræder ikke alene betinget af, at han selv har Forfald, og at Stedfortræderen er Medlem